

Capeta

ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XVI nr. 775

vineri 6 noiembrie 1964

8 pagini 25 bani

Mijloacele audio-vizuale sînt folosite tot mai larg în școlile noastre de cultură generală.

MIJLOACELE AUDIO-VIZUALE ȘI FOLOSIREA LOR

m

Mijloacele și materialele folosite în școli pentru a face procesul instructiv-educativ mai eficient, mai concret, mai legat de viață, pentru a îmbogăți conținutul lecțiilor și a facilita înțelegerea și asimilarea de către elevi a cunoștințelor n-au rămas aceleași de-a lungul vremurilor, ci s-au schimbat o dată cu dezvoltarea tehnicii, amplificându-se și perfecționându-se continuu. Dacă o serie de materiale intuitive — multe din ele, ca manuscrisele, modelele sau tabla, la fel de vechi ca învățămîntul însuși — se caracterizează prin aceea că pot fi folosite direct, fără o pregătire specială, tehnica actuală pune la dispoziția profesorilor o serie de materiale și mijloace acționate de mașini, de dispozitive electronice etc., a căror cunoaștere este absolut necesară înainte de a fi utilizate. Rezultatele net superioare obținute cu ajutorul acestor mijloace au dus la o mare răspîndire a lor, care crește neîncetat. De aceea, găsirea celor mai bune metode pentru a le folosi constituie astăzi preocuparea unui număr din ce în ce mai mare de cercetători. Studiile, publicațiile, conferințele și colocviile internaționale care dezbate problema folosirii mijloacelor tehnice audio-vizuale în școală demonstrează că modernizarea procesului de învățămînt nu este un scop în sine, ci un mijloc de a ajunge la o însușire temeinică de către elevi a unui număr, cît mai mare de cunoștințe într-un timp cît mai redus.

Importanța mijloacelor intuitive audio-vizuale a fost sesizată de mult în țara noastră. Încă la începutul secolului, profesori ca dr. Gh. Marinescu, Ion Atanasiu sau Emil Racoviță — pentru a nu cita decît cîteva nume — își ilustrau cursurile cu diapozitive, diafilme și chiar filme cinematografice.

În anii puterii populare a început o largă acțiune de dotare a școlilor cu aparatură și materiale audio-vizuale. Astăzi, învățămîntul nostru este înzestrat, prin grija partidului și guvernului, cu mii și mii de aparate de proiecție (diaproiectoare și epiproiectoare), cu sute de aparate de proiecție cinematografică și aparate de so-

norizare. Nenumărate filme, diafilme și diapozitive cu caracter didactic sînt folosite din ce în ce mai mult la lecții. În vederea pregătirii viitorilor profesori pentru folosirea în predare a materialelor intuitive moderne, la toate institutele pedagogice din țară s-a introdus un curs practic de mijloace audio-vizuale, la care studenții învață atît minuirea, întreținerea și depanarea aparatelor de proiecție și sonorizare existente în școlile de cultură generală, cît și modul în care se pot pregăti cu mijloace locale astfel de aparate.

Cerințele economiei și culturii noastre, ale căror cadre viitoare sînt formate în învățămînt, impun ca bogata aparatură modernă a școlilor să fie folosită în cele mai bune condiții, astfel încît să contribuie într-o măsură cît mai largă la ridicarea pe trepte superioare a pregătirii tinerelor generații pentru munca în producție. Cercetările întreprinse în diverse școli din mai multe regiuni ale țării, numeroase discuții cu profesori din învățămîntul de cultură generală și cu specialiști în domeniul pedagogiei ne-au arătat că în ultimul timp s-au realizat multe lucruri pozitive în această direcție. Astfel, la multe școli, cum sînt, de exemplu, Școlile medii „D. Cantemir” și „Gh. Lazăr” din Capitală, Școala medie nr. 5 din Ploiești, școlile de 8 ani nr. 1 și nr. 4 din Mediaș, Școala medie din Giurgiu, ca și la o serie de școli din Anina, Comănești etc. se folosesc adesea, cu bune rezultate, mijloace audio-vizuale la lecții.

Cu toate acestea, se constată încă un decalaj vizibil între marele număr de aparate și materiale audio-vizuale din școli și numărul destul de mic de ore la care se folosesc acestea. Or, în prezent există multe posibilități pentru generalizarea folosirii mijloacelor moderne în școlile de cultură generală.

Printre condițiile menite să contribuie la realizarea acestui deziderat considerăm că pe primul loc stă ne-

Lector univ. GH. CRISTEA

(Continuare în pag. 7-a)

Interviul nostru

Grija pentru sănătatea școlarilor

De cîteva săptămîni, în toate școlile de cultură generală și profesionale din Capitală se desfășoară un control special al stării sănătății elevilor.

Pentru a afla amănunte în legătură cu această acțiune ne-am adresat dr. Virginia Russ, inspector pentru ocrotirea mamei și a copilului din secția sănătății și prevederilor sociale a S.P.C., și dr. Andrei Kelemen, șeful secției de igiena copilului și a adolescentului din I.S.I.P.M. a Capitalei, care răspund împreună de buna desfășurare a acestei acțiuni.

— Ce urmăriți prin această acțiune?

(Răspunde dr. Virginia Russ).

— Acțiunea aceasta face parte din măsurile pe care statul nostru le ia în permanență pentru asigurarea și ocrotirea sănătății poporului. În situația de față avem în vedere că în dezvoltarea copilului există cîteva momente foarte importante: la vîrsta de 6 ani, în pragul intrării în școală, la 14 ani, cînd se află în ultimul an al școlii obligatorii și la 17-18 ani, vîrstă care corespunde cu sfîrșitul studiilor medii. Este necesar ca în toate aceste trei momente să fie cunoscută în mod amănunțit starea sănătății copiilor, pentru ca eventualele abateri de la dezvoltarea normală să poată fi prevenite sau corectate din vreme. Aceasta este cauza care a determinat examenul actual al preșcolarilor și elevilor.

— Prin ce se deosebește acest examen de examenele medicale la care sînt supuși în mod curent elevii în cadrul cabinetelor școlare?

— De data aceasta este vorba de un examen medical, antropometric și clinic, efectuat nu numai de medicii școlari — ca la examenele din cadrul cabinetelor școlare — ci și de medici de specialitate — oftalmologi, neuropsihiatri, endocrinologi și alții.

— În ce constă examenul?

— Să ne oprim întîi la prima grupă de copii, adică preșcolarii. La 1 octombrie, toți copiii de 6 ani, adică cei care vor intra în clasa I în anul școlar viitor, au fost luați în evidență la nivelul circumscripțiilor sanitare și examinați de medicul de circumscripție, sau de cel care răspunde de unitatea preșcolară respectivă. Copiii care prezintă cea mai mică abatere de la dezvoltarea normală sînt examinați la policlinici de medici de specialitate, spre a se preveni instalarea unor afecțiuni mai grave (este vorba mai ales de deficiențe de vorbire, vizuale, auditive etc.). Medicii specialiști pun diagnosticul și recomandă tratamentul necesar. Copilului i se întocmește un program de dispensarizare și este chemat sistematic la control, pentru a se putea vindeca pînă la intrarea în școală. Pînă la 15 martie toți copiii vor fi văzuți de medici specialiști, astfel încît să rămîină și ultimilor consultați 6 luni pentru eventualul tratament. În afară de aceasta, examenul are și un caracter de pregătire a copilului din punct de vedere medical în vederea ușurării adaptării la regimul de muncă școlar.

— În ce constau examenele la grupa elevilor din clasa a VIII-a?

(Răspunde dr. Andrei Kelemen).

— Și la elevii claselor a VIII-a este vorba de un examen medical complex, efectuat de specialiști din policlinicile de copii împreună cu medicul școlar. El se desfășoară în mod obișnuit la nivelul școlilor pentru a-i scuti pe elevi de deplasări, fără a se perturba desfășurarea muncii în școală. De comun acord cu directorii școlilor, cu medicii școlari și cu directorii policlinicilor unde lucrează medicii specialiști, s-a stabilit un grafic orar după care sînt consultați elevii. Numai pentru investigații speciale, care nu se pot efectua la nivelul școlii, elevii sînt programați, pe grupe mici, la cabinetele și laboratoarele de specialitate. La unele

(Continuare în pag. 2-a)

La cercul literar al elevilor de la Școala medie „M. Eminescu” din Capitală.

Imbogățirea conținutului lecțiilor cu concluzii desprinse din dezbaterile de actualitate în problemele literare intră în preocupările permanente ale profesorului de literatură, fiind în spiritul prevederilor programei școlare.

Elevii pot cunoaște problemele actuale ale literaturii din lectura lor individuală. Consider însă că această cale trebuie completată prin găsirea unor forme adecvate de integrare în cadrul lecțiilor a elementelor de actualitate care prezintă un interes deosebit și care au tangență directă cu temele predate.

Rodnice sub raportul concluziilor aplicabile la lecții îmi par a fi discuțiile ce se desfășoară în timpul din urmă în jurul problemei realismului. Precizări de felul celor cuprinse în articolul „Accepții ale realismului” („Gazeta literară”, nr. 42 1964), semnat de Paul Georgescu, contribuie în măsură însemnată, după părerea mea, la evitarea unor confuzii care privesc terminologia folosită în critica și în istoria literară. Autorul articolului admite conceptul „realism” în accepția de realism-critic — „mișcarea ce se desfășoară cam între 1850 și primul război mondial” — și într-o accepție „universală și eternă”, după care realismul „este un raport, raportul dintre artă și realitate alfel zicând, prezența realității în artă”. Asemenea delimitări reprezintă un indiciu că încrederea operelor literare în seris lor istorice și în curente pretinde cea mai mare atenție și o cit mai profundă pătrundere a sensului și semnificațiilor noțiunilor. Amintesc aici că, în această privință, noi profesorii de limba română, am manifestat uneori superficialitate, împinși la aceasta și de unele neajunsuri existente în programe și manuale. Lucrul a fost semnalat nu o dată, între alții, Al. Piru arată în articolul „Despre studiul literaturii” publicat în numărul 755 din 15 mai 1964 al „Gazetei învățământului”

că, din cauza deficiențelor în caracterizarea operei în funcție de curentul în care se încadrează, poezii romantice, mai ales cind sint protestatari, devin automat realisti și chiar realisti critici, cu mult înainte de momentul apariției istorice a metodei realist-critice. Considerațiile de mai sus aveau în vedere răspunsurile candidaților la examenele de maturitate și de admitere în facultăți, dar să nu uităm că de calitatea răspunsurilor noi, profesorii, dăm seama în primul rind.

În articolul citat Paul Georgescu arată că de la elemente de realism la realism ca atare e o diferență cantitativă, iar Al. Piru, în articolul „Particularități ale realismului critic românesc dintre cele două războaie mondiale” („Viața românească”, nr. 6—7 1963) subliniază: „Aspecte realiste se întilnesc atît în operele clasice cît și în cele romantice, uneori la același scriitor, dar de un curent realist și încă realist-critic nu se poate vorbi (la noi. n.n.) pînă în jurul anului 1870”. În lumina acestor păreri putem aduce la lecții o serie de precizări arătînd elevilor că realitatea literară impune o distincție netă între elementele de realism și ansamblul particularităților și condițiilor care permit calificarea unei opere ca fiind realist-critică.

Consider că, în general, atunci cînd facem cunoscute elevilor concluzii desprinse din dezbaterile actuale pe teme literare trebuie să procedăm cu deosebită grijă deoarece problemele în chestiune se prezintă sub forma unor discuții care încă nu s-au încheiat și cărora li se aduc completări, uneori corijări. Privind problema realismului sub alt aspect,

Ion Pascadi — în articolul „Realism și valoare” („Gazeta literară”, nr. 43 1964) — exprimă opinia că multe confuzii în înțelegerea realismului se datoresc transformării acestuia într-un criteriu de valoare. Articolele, studiile etc trebuie prezentate așadar ca atare — ca păreri de cele mai

multe ori întemeiate, nefiind însă exclusă posibilitatea ca unele din ele să fie susceptibile de controverse sau de întregiri. Am însă permanent grijă ca elevii să nu ațîngă la concluzia — eronată — că în problemele discutate, întrucît dau loc controversei, ar domni arbitrarul. Dimpotrivă, caut să le formeze convingerea că schimbul de păreri, străduința, în cazul de față, de a aduce precizări în folosirea unor noțiuni cit mai adecvate este extrem de utilă.

Pe de altă parte, caut ca elementele de actualitate introduse în lecție să se integreze organic în conținutul ei, să nu apară ca ceva lipit în mod forțat, artificial. Așa, de pildă, la clasa a X-a, în predarea operei lui I. L. Caragiale, pentru a sublinia că de debutul literar al acestuia se leagă începuturile realismului critic românesc — deoarece pentru prima dată în opera lui ordinea burgheză apare incompatibilă cu aspirațiile de libertate și demnitate umană — voi face cu elevii o paralelă între opera lui Caragiale și romanul „Ciocoiți vechi și noi” al lui N. Filimon, ajutîndu-i să înțeleagă că acesta nu poate fi considerat ca punct de plecare pentru curentul realist-critic românesc întrucît la data apariției lui (1862—1863) burghezia din țara noastră nu-și epuizase încă posibilitățile istorice, iar proletariatul încă nu apăruse pe arena politică. O astfel de paralelă îi va pune pe elevi în situația să confrunte operele celor doi scriitori, să precizeze locul lor istoric în dezvoltarea literaturii noastre.

Consider că în acest fel lecțiile pot deveni nu numai mai vii, mai interesante, dar și mai valoroase sub raportul conținutului, dînd elevilor o privire mai justă asupra fenomenului literar și ajutîndu-i să gîndească ei înșiși mai adînc asupra acestui fenomen.

Prof. VASILE PARFENIE
Ineu

Școala și viața contemporană

CĂTRE ESENȚA MODERNIZĂRII

Modernizarea este o temă la ordinea zilei în învățămîntul din întreaga lume. Se remarcă însă, în acest domeniu, o mare diversitate de păreri și de soluții, dovedind că însăși noțiunea de modernizare este înscrisă de pedagogi, psihologi, specialiști în predarea anumitor discipline și chiar de forurile științifice și didactice în sfere diferite atît ca amploare cît și ca centru de preocupări.

Unii specialiști în predarea matematicii, fizicii, chimiei, biologiei etc., se interesează în special de disciplina respectivă și vor să rezolve problema modernizării prin introducerea în tematica programelor a elementelor noi determinate de progresele uriașe ale științei și tehnicii în ultimul deceniu, de imbogățirea tezaurului culturii mondiale. La rîndul lor, că problema respectivă se rezolvă prin introducerea mijloacelor audio-vizuale moderne în procesul de predare. Dar oricît de multe cunoștințe noi ar dobîndi elevii în domeniul fizicii nucleare, de pildă (se pune de altfel și întrebarea: în ce măsură pot fi extinse liniar cu-

noștințele elevilor în raport cu posibilitățile lor obiective de a-și însuși aceste cunoștințe și dacă o asemenea extindere are o eficiență reală), oricît de spectaculoase ar fi experimentele privind învățămîntul programat sau telepedagogia, acestea, concepute ca măsuri separate, nu duc la ceea ce ar trebui să fie modernizarea învățămîntului, ci sînt — ca să folosim o imagine din domeniul arhitecturii — doar niște renovări parțiale. Evident, cerințele societății contemporane, ale uimitoarei revoluții tehnico-științifice din zilele noastre depășesc nivelul unor asemenea transformări limitate. Ele implică o acțiune complexă, care să determine nu numai o simplă extindere a ariei de cunoștințe.

Învățămîntul socialist din țara noastră, prin concepția sa de bază, prin forțele sale vitale și motrice — legăturile indisolubile cu viața, cu producția — dispune de climatul și condițiile cele mai propice modernizării.

Să ne referim mai întîi la o serie de aspecte privind prima verigă a învățămîntului.

reputație mondială, ca și a multor specialiști în predarea matematicii de altfel — nu aritmetica și calculul cifric, ci geometria ar trebui să constituie prima treaptă în predarea cunoștințelor matematice, întrucît face o legătură nemijlocită cu realitatea înconjurătoare cunoscută de elevi. Cu atît mai puțin nu urmărîm să-i supraîncercăm pe școlarii primelor clase. Problema este de a face ca studiul elevilor din primele clase să fie mai sistematic, mai științific.

Prin greutatea ei specifică deosebită în ansamblul pregătirii școlare a tinerei generații, prin numeroasele și complexe probleme pe care le implică, modernizarea procesului instructiv-educativ în primele clase ale școlii generale constituie una din preocupările majore ale pedagogiei, a forurilor conducătoare ale învățămîntului din majoritatea țărilor lumii cît și a UNESCO. Sînt remarcabile, în această privință, cercetările creatoare efectuate în ultimii ani în învățămîntul nostru, cunoscute și peste hotare. Într-un număr recent al revistei „I problemi della pedagogia”, de exemplu, prof. Luigi Volpicelli, specialist de renume mondial în domeniul pedagogiei, evidențiază în mod special, într-un articol de sinteză asupra organizării, conținutului și tendințelor actuale ale învățămîntului nostru, experimentarea sistemului de predare cu profesori de specialitate la clasele I—IV și a formării orizontului științific al elevilor în cadrul acestui sistem.

În momentul de față, pregătirea școlară a elevilor din clasele mici — mai ales a celor din clasele I—II — are în vedere, în proporție dominantă, formarea unor deprinderi — deprinderi cu componente de ordin intelectual atunci cînd este vorba de calcul, deprinderi cu componente intelectuale, vizuale și motrice în cazul însușirii scris-cititului sau al desenului etc. De abia apoi, treptat, ponderea dominantă revine cunoștințelor cu caracter

Cunoștințele elevului din primele clase (I)

— Propuneți după cit se pare — constată cu surprindere adepții aplicării integrale a pedagogiei clasice, ca și o parte dintre reprezentanții părinților (care revăd trecerea lor prin primele clase primare aureolată de un nimb romantic) — să se efectueze modificări structurale chiar și în conținutul și forma de desfășurare a studiului elevilor din primele clase.

— Da, pentru că este o cerință pe care o impune însuși progresul vieții sociale. Încercați, printr-un efort de imaginație, să vă închipuiți o lecție desfășurată în clasa a II-a a unei școli obișnuite de astăzi, la care se folosește un mijloc audio-vizual modern, de exemplu filmul didactic. Dacă la această lecție ar asista un renumit pedagog din trecut — Pestalozzi sau Komensky — singurul lucru care i-ar provoca uimirea ar fi aparatul de reproducere a ima-

gini în mișcare, căci cunoștințele predate, ca și metodele de lucru, i-ar fi aproape perfect cunoscute de pe vremea lui. Corolar paradoxal la un asemenea efort de imaginație: filmul, nu pedagogia de acum două sau trei secole, pare neobișnuit în ansamblul procesului de instrucție desfășurat încă, astăzi, în primele clase.

— Oricît ați încerca să modernizați procesul studiului științelor la primele clase, nu puteți trece peste faza de început a lui „cît fac 2 + 3?”. Nu puteți începe decît cu aritmetica. Sau, după ce afirmați că trebuie să se lupte în general împotriva supraîncercării, propuneți ca supraîncercarea să înceapă din prima clipă a pătrunderii copilului pe porțile școlii?

— Nici nu ne gîndim să escamotăm prima treaptă a pregătirii elevilor, deși — după părerea unor psihologi cu

Activitate cultural educativă rodnică, eficientă

În perioada care a trecut de la alegerea sa, comitetul sindicatului lucrătorilor din învățământ din orașul Brașov a obținut o seamă de succese pe linia muncii cultural-educative în rindul cadrelor didactice.

O atenție deosebită a fost acordată, cum e și firesc, acțiunilor menite să contribuie la ridicarea măiestriei pedagogice a membrilor de sindicat și, în primul rind, propagandei profesionale. Au fost organizate astfel, la nivelul sindicatelor, o serie de conferințe și simpozioane pe teme pedagogice și de specialitate. Printre conferințele care au atras un număr mare de participanți se numără deosebit de mult mai ridicat al conferințelor, comitetul sindicatului a atras la aceste manifestări cadre didactice universitare, care se bucură de o binecunoscută apreciere în rindurile pedagogilor, cum sint conf. univ. Paul Popescu-Neveanu, de la Institutul de științe pedagogice, prof. Iuliu Moraru, de la Institutul politehnic din Brașov, prof. Pațița Silvestru de la I.P.C.D. Brașov și alții.

Formele folosite de comitetul sindicatului în desfășurarea propagandei pedagogice nu se opresc însă la conferințe, ci sint multiple și variate. Merită a fi relevată, printre altele, o formă interesantă de informare a cadrelor didactice asupra unor probleme noi din domeniul muncii instructiv-educative. Este vorba, anume, de o gazetă volantă redactată de comitetul sindicatului în colaborare cu secția de învățământ a orașului Brașov. Gazeta aceasta, care cuprinde scurte informări pe linie metodică este pusă la dispoziția fiecărei școli, dînd cadrelor didactice posibilitatea să fie la curent cu unele procedee și metode noi de predare. O altă formă a propagandei profesionale care cîștigă tot mai mult teren în școlile din localitate o constituie informările operative asupra noutăților din domeniul pedagogiei și științei. Astfel, birourile grupelor sindicale de la școlile de 8 ani nr. 6 și nr. 5, de la Școala medie nr. 2 etc. organizează săptămînal, în paza mare din timpul cursurilor,

scurte informări asupra ultimelor cuceriri în domeniul diferitelor discipline predate în școală. Eficacitatea acestor acțiuni a determinat comitetul sindicatului să extindă experiența grupelor sindicale amintite și la alte școli.

Atît la nivelul comitetului sindicatului cît și la cel al birourilor grupelor sindicale se manifestă un viu interes pentru sprijinirea cadrelor didactice inscrite la examenele de grad. Bunăoară, la biblioteca sindicatului există un colț special amenajat pentru publicațiile necesare învățătorilor și profesorilor care dau asemenea examene. Tot aici aceștia pot găsi în permanentă indicațiile bibliografice de care au nevoie. Același obiectiv, al sprijinirii cadrelor didactice în vederea absolvirii examenelor de grad, îi slujesc și consultațiile organizate de birourile grupelor sindicale de la unele școli, cum sint școlile de 8 ani nr. 13 și nr. 15, precum și discuțiile organizate între profesorii tineri și cadrele didactice cu o experiență mai îndelungată.

Comitetul sindicatului dă multă atenție și lărgirii orizontului

de cultură generală al cadrelor didactice. Bunăoară, în curînd se va împlini un an de cînd a luat ființă cercul literar „Șt. O. Iosif”, în cadrul căruia învățătorii și profesorii au prilejul să desfășoare o activitate creatoare în domeniul literaturii și să se întâlnească cu numeroși scriitori din localitate și din alte orașe ale țării. Și cercul de artă plastică, înființat în ultima vreme, desfășoară o activitate demnă de laudă. De mult succes s-a bucurat, bunăoară, expoziția realizată de membrii cercului pe tema „A XX-a aniversare a eliberării patriei”. Prin grija comitetului sindicatului și iubitorii de muzică își pot lărgi cunoștințele în domeniul pe care îl preferă, participînd la concerte și la spectacole muzicale.

Folosind experiența pe care a dobîndit-o în activitatea cultural-educativă, comitetul sindicatului este hotărît să-și sporească și mai mult contribuția la ridicarea nivelului general de pregătire al cadrelor didactice, aducînd astfel un sprijin tot mai însemnat muncii instructiv-educative pe care o desfășoară acestea.

SIMION MARINESCU

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Ministerul Învățămîntului anunță că la 15 noiembrie a. c. vor avea loc concursuri de admitere în învățămîntul superior fără frecvență pentru anul universitar 1964-1965, la următoarele facultăți:

— Facultatea de matematică-mecanică de la Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj;

— Facultățile de matematică de la institutele pedagogice din Baia Mare, Brașov, București, Cluj, Iași și Timișoara.

Inscrierile candidaților se primesc la secretariatele facultăților pînă în seara zilei de 14 noiembrie a. c.

În ziua de 10 noiembrie se va organiza un concurs de admitere

la institutele pedagogice de învățători cu durata de 2 ani — curs de zi, în următoarele localități: Bacău, Blaj, Sibiu (cu limba de predare germană), Cluj, Oradea, Galați, Iași, Sighet, Odorhei, Buzău, Suceava și Constanța. La concursul de admitere se pot înscrie absolvenții școlilor medii de cultură generală cu diplomă de maturitate, care nu au depășit vîrsta de 27 ani.

Tot la 10 noiembrie vor avea loc concursuri de admitere la cursurile fără frecvență de la institutele pedagogice de învățători cu durata de 2 ani din următoarele localități: Cimpulung Muscel, Arad, Cluj, Galați, Iași, Sighet și Suceava

În biblioteca Școlii N. Crețulescu din București

Legătură strînsă cu părinții elevilor

O dată cu începutul anului școlar, colectivele pedagogice au reluat contactul cu părinții elevilor, hotărîte să întărească și mai mult legătura școlii cu familia în vederea cît mai bune desfășurări a muncii de educare multilaterală a elevilor.

Tov. Maria Dumitrescu, de la Școala medie de muzică din Ploiești, ne scrie că, după ce la începutul anului școlar au avut loc, în adunări cu părinții pe clase, expuneri despre cerințele noului regulament al școlilor de cultură generală, s-a trecut la organizarea lectoratului pentru părinți. Dînd ca lucrările acestuia să intereseze cît mai îndeaproape pe cei cărora li se adresează, cadrele didactice au solicitat pe părinți să arate ce teme ar dori să se dezbată în cadrul lui. Ca urmare s-a stabilit pentru ședințele lectoratului o tematică interesantă, care cuprinde expuneri legate de specificul școlii. Printre altele, de exemplu, vor fi dezbătute teme ca „Sprijinul familiei în realizarea educației muzicale a copiilor”, „Înlăturarea supraîncărcării copiilor în familie” etc.

Discutarea unor asemenea teme va constitui pentru părinți nu numai o îndrumare pedagogică în general, ci și un ajutor concret, eficient în propria lor preocupare de a-și educa în mod corespunzător copiii, de a-i pregăti cît mai bine pentru viitoarea lor profesiune.

Recent, ne informează tov. Ioan Micu, directorul adjunct al Școlii medii nr. 1 din Onești, în sala Casei de cultură din acest oraș s-a desfășurat prima ședință a lectoratului pentru părinții elevilor școlii. În cadrul acestei ședințe, în care s-a subliniat necesitatea colaborării dintre școală și familie, au luat cuvîntul numeroși părinți, demonstrînd că rezultatele obținute de copiii lor la învățătură se datorează în mare măsură și strînsei legături pe care au avut-o în permanență cu școala. S-au ridicat totodată o serie de probleme privind crearea unui regim de muncă judicios al elevilor în familie, organizarea și supravegherea timpului liber al acestora de către părinți, cultivarea înclinațiilor lor artistice etc.

Pentru ședințele viitoare ale lectoratului s-au stabilit teme ca „Organizarea timpului de muncă, odihnă și recreere a școlarilor din clasele mici”, „Rolul familiei în organizarea timpului liber al elevilor” etc.

Aceleiași probleme a activității de îndrumare a părinților li este consacrată și o scrisoare semnată de tov. Ștefan Covrig din Tirnăveni. Autorul scrisorii ne relatează faptul că tînăra învățătoare Lucia Oltean din satul Șeulia, raionul Tirnăveni, aflată în primul an de muncă în școală, a discutat de curînd cu părinții elevilor ei din clasa I o serie de probleme referitoare la pregătirea acestora pentru lecțiile la disciplina lor, la tînăra micilor școlari etc.

Combătînd unele practici dăunătoare, ca lipsa de supraveghere din partea părinților, folosirea copilului, în timpul programului său de lucru, pentru a efectua diferite sarcini mărunt legate de treburile casei, învățătoarea a dat ca exemplu pozitiv pe acei părinți care, în urma respectării judicioase a programului indicat cu ocazia vizitelor la domiciliu, i-au ajutat pe copii să obțină rezultate bune la învățătură.

Pornind de la cunoașterea realității din clasă și familie, continuînd să-și viziteze elevii la domiciliu și să dea îndrumări amănunțite părinților, tînăra învățătoare din Șeulia se străduiește să-și facă din aceștia colaboratori apropiați în rezolvarea problemelor instructiv-educative.

O activitate interesantă desfășoară în rîndurile părinților și învățătorii din clasele I-IV ale Școlii de 8 ani din Marghita. După cum ne scrie tov. Paulina Moraru, în organizarea acestei activități s-a avut în vedere ca discuțiile cu părinții să se oprească îndeosebi asupra problemelor pe care le ridică viața colectivelor de elevi.

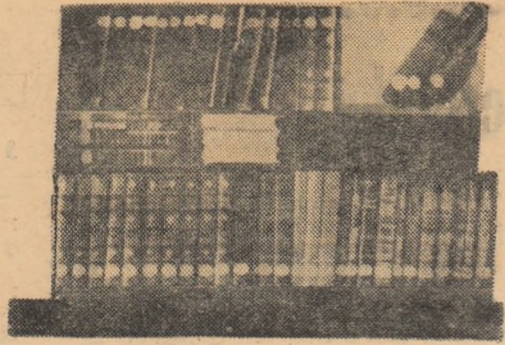
Așa, de exemplu, la ședința din luna octombrie, cu tema „Ajutorul pe care trebuie să-l acorde părinții copiilor”, s-a arătat, pe baza unor exemple concrete (de pildă, scrierea literelor învățate în clasa I, executarea desenelor la geografie în clasa a III-a etc.) cum trebuie ajutați elevii din clasele mici, așa ca acest ajutor să nu ducă la executarea lucrărilor de către părinți.

Pentru ședința în care se va discuta despre verificarea cunoștințelor elevilor, așa încît părinții să poată verifica și ei, acasă, aceste cunoștințe și să înțeleagă criteriile aprecierii lor, li se vor citi cîteva lucrări care au primit note mari și altele care au primit note mici și se va organiza o expoziție cuprinzînd caiete ale elevilor și diferite obiecte executate de ei.

Îndrumați îndeaproape de învățători, părinții vor putea să dea copiilor lor un ajutor efectiv în ridicarea nivelului lor la învățătură, pe linia cerințelor stabilite de școală.

Conștienți de faptul că și ei au datoria să sprijine munca școlilor, numeroși părinți se interesează de problemele organizatorice și materiale ale acestora, contribuind la cît mai buna lor rezolvare. Așa procedează, de exemplu, părinții elevilor din comuna Balotești, raionul Răcari. După cum ne scrie tov. M. Anghel, directorul Școlii de 8 ani din această comună, comitetul de părinți din Balotești a ajutat la cuprinderea la cursuri a tuturor copiilor de vîrstă școlară și la asigurarea frecvenței acestora. La organizarea unor excursii pentru elevi, ca și la efectuarea unor reparații la localul școlii

CĂRȚI

„Pagini de limbă și literatură română veche”

Problema textelor alese, atât de necesare în predarea literaturii române, a fost nu o dată dezbătută în coloanele presei pedagogice și la consfătuirile profesionale de specialitate, cerându-se tipărirea urgentă a unor creștomații literare în strictă concordanță cu programa școlară. Iată de ce profesorii de literatură au salutată cu bucurie apariția creștomației „Pagini de limbă și literatură română veche” — alcătuită, prefăcută și adnotată de univ. B. Cazacu, publicată recent în Editura tineretului („Biblioteca școlară”).

Judicios concepută, această creștomație este, așa cum a dorit-o autorul, „un instrument de lucru menit să răspundă, în primul rând, necesităților învățămîntului”. Prefața lucrării conține un succint istoric al dezvoltării scrisului românesc, implicit al dezvoltării limbii literare române, de la origini și pînă la sfîrșitul secolului al XVIII-lea. Scrișă într-un stil științific accesibil elevilor (ceea ce, în treacăt fie spus, nu se întîlnesc în toate prefețele din colecția „Biblioteca școlară”), prefața îi informează pe cititori asupra principalelor probleme referitoare la dezvoltarea literaturii române vechi, precum și asupra epocii în care s-a format limba română literară (autorul expune, de pe poziții critice, opiniile controversate din ultimii ani referitoare la această interesantă problemă).

Pe lângă pagini clasice din literatura secolelor XVI—XVIII, creștomația cuprinde și fragmente mai puțin cunoscute, menite a lărgi orizontul elevilor. Astfel, sint reproduse fragmente din „Răspunsul împotriva Catehismului calvinesc” al lui Varlaam, „Pravilele” lui Vasile Lupu și Mădă Basarab, „Letopisețul Țării Moldovei de la zidirea lumii pînă la 1661” al lui N. Costin, „Din a doua domnie a lui Nicolae Alexandru-Vodă” de Axinte Uricariu etc.

Fiecare fragment este precedat de citeva scurte indicații referitoare la autor sau la operă, pre-

cum și la contribuția adusă la dezvoltarea limbii și literaturii române. În totalitatea lor, aceste scurte indicații alcătuiesc un compendiu al literaturii române vechi, extrem de util pentru elevi.

Arhaismele, dimpreună cu unele expresii specifice limbii vechi românești, sint explicate în subsolul paginilor. Socotim că ar fi fost util pentru elevi să se fi dat, la sfîrșitul creștomației, și un glosar în care să fi fost trecute arhaismele mai importante (indeosebi acelea care revin la clasicii de mai tîrziu: Odobescu, Eminescu, Sadoveanu), precum și anumite forme specifice limbii române vechi.

Atît precizările și datele preliminare, cit și notele explicative din subsolul paginilor — alcătuite într-un stil atrăgător, menit a deștepta curiozitatea științifică a elevilor — îngăduie o

mai bună înțelegere a textului și o mai justă apreciere a valorii lui lingvistice și literare.

La sfîrșitul creștomației sint reproduse aprecieri critice referitoare fie la particularitățile lingvistice sau la valoarea artistică a textului, fie la personalitatea autorului și la locul pe care-l ocupă acesta în dezvoltarea limbii și literaturii române vechi. Se dau astfel citate din lucrările lui B. P. Hașdeu, Ovid Densusianu, N. Iorga, N. Cartoșan, Sextil Pușcariu, P. P. Poniștescu, G. Călinescu, Al. Rosetti, Dan Simionescu, I. C. Chișimia și alții.

Lucrarea „Pagini de limbă și literatură română veche” este astfel deosebit de utilă atît elevilor, cit și profesorilor, pe care îi ajută nemijlocit în predarea literaturii române vechi.

prof. VLADIMIR DOGARU

„Literatura română premodernă”

Lucrarea „Literatura română premodernă” de Al. Piru, apărută recent în Editura pentru literatură, continuînd studiul fenomenului literar început în lucrarea anterioară a autorului — „Literatura română veche” — prezintă literatura noastră națională din primele trei decenii ale secolului al XIX-lea, perioadă care vestește epoca literaturii patruzecioptiste, dar care conține încă numeroase elemente caracteristice literaturii vechi.

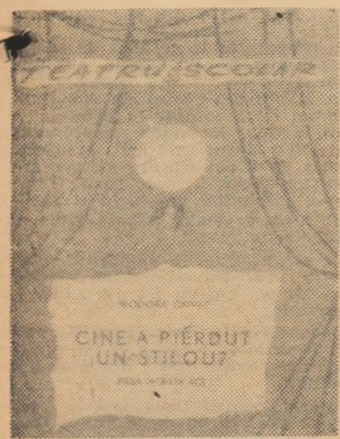
Literatura română premodernă cuprinde mai multe secțiuni: „Școala ardeleană”, „Ultimii croniciari munteni”, „Cronici rimate muntene și moldovene”, „Un pamfletar: „Ionică Tăutu”, „Goleștii” (Iordache și Dinicu), „Trei dascăli iluminiști” (Gh. Lazăr, Eufrosin Poteca și Grigore Pleșoianu), „Poezia clasică lirică în Moldova” și „Poezia clasică lirică în Țara Românească”.

Dat fiind caracterul bivalent al epocii premoderne — în care se infiltrează idei noi, înaintate, cum sint necesitatea îndreptării rellelor sociale, a dezvoltării învățămîntului și culturii, a consolidării sentimentelor patriotice etc. — dar în care formele artistice și modalitățile de expresie rămîn, în mare parte, aceleași, criteriul folosit de Al. Piru în prezentarea acestui bogat material este cel al unei sinteze analitice.

Informațiile teoretice, mereu confruntate cu adevărul istoric, cu faptele și documentele epocii, expresia echilibrată, alegerea judicioasă a citatelor, argumentarea bogată a concluziilor — chiar și atunci cînd unele dintre ele pot suscita obiecții — fac din această lucrare o serioasă contribuție la cunoașterea cit mai temeinică a literaturii noastre.

FANICĂ N. GHEORGHE

„TEATRU ȘCOLAR”

în învățămînt și accesibile echipelor teatrale din școli. Totodată se vor tipări și traduceri din alte limbi.

Primele lucrări au și apărut. Este vorba de piesele „Metronom” de Victor Birlădeanu și „Cine a pierdut un stilou?” de Teodora Crivăț.

Piesa „Metronom” ridică o problemă deosebit de interesantă: aceea a legăturilor tovarășești și prietenești în opoziție cu vedetismul, egoismul, individualismul. Autorul urmărește transformarea care se produce în elevul Marian Ciurcea sub influența colectivului pionieresc al clasei sale, a profesorilor, a părinților. Și cea de a doua piesă, „Cine a pierdut un stilou?”, tratează o temă specifică tinerei generații de astăzi, principala idee pe care o demonstrează fiind aceea că onoarea unui elev poate deveni, la un moment dat, o problemă de onoare pentru întreaga clasă. Piesa Teodorei Crivăț subliniază tăria colectivului, care încă de pe băncile școlii este chemat să sancționeze sau să ajute pe fiecare din membrii lui și să pună la baza relațiilor dintre oameni încrederea, atitudinea activă față de tot

ceea ce privește pe fiecare individ în parte.

Șirol colecției „Teatru școlar” va continua cu un program vesel pentru pionieri și școlari, intitulat „Sus ancora”, de Eduard Jurist și Ion Mustăț. Se află, de asemenea, sub tipar și piesa „Fratele meu Culai” de Dan Tărchiș. În sfîrșit, este anunțată apariția piesei „O enigmă care s-a lămurit”, iscălită de Virgil Stoenescu.

Colecția „Teatru școlar” apare într-o prezentare foarte îngrijită. Fiecare broșură este însoțită de îndrumări regizorale, menite să contribuie la explicarea ideilor majore desprinse din text, a modului cum aceste idei pot fi subliniate în spectacol. De asemenea, broșurile cuprind numeroase ilustrații înfățișînd decorul piesei, costumele etc.

Pentru îmbogățirea continuă a tematicii colecției „Teatru școlar” vor fi binevenite sugestiile educatorilor, ale părinților și ale pionierilor și elevilor înșiși, care vor contribui la transformarea acestei colecții într-un auxiliar tot mai important al muncii de educare a tinerei generații.

MIHAI CRIȘAN

Mijloacele audio - vizuale și folosirea lor

(Urmare din pag. 1)

cesitatea cunoașterii de către profesori a metodei utilizării materialelor intuitive audio-vizuale. În țara noastră au fost publicate în ultimii ani o serie de materiale în legătură cu mijloacele audio-vizuale. Marea majoritate a acestora tratează însă numai importanța utilizării lor și prea puține modul cum trebuie alese aceste mijloace, cum trebuie introduse în lecție astfel încît să fie organic legate de conținutul ei și să slujească unui scop instructiv-educativ, nu să apară ca ceva suplimentar, ca o distracție sau o distracție. Se impune, de aceea, ca metodele și pedagogii să se preocupe mai mult de acest aspect al problemei și, printr-o susținută muncă de documentare și cercetare, să pună la dispoziția învățătorilor și profesorilor indicațiile metodice necesare, în lucrări care să fie dezbătute în cadrul cercurilor pedagogice. Profesorii ar putea discuta, în ședințele lunare ale cercurilor, la care lecții din luna următoare este bine să se folosească materialele tehnice audio-vizuale, ar putea primi indicații asupra modului de funcționare a aparatelor, asupra mînuirii materialului didactic audio-vizual, ca și asupra modului cum să-l utilizeze (eventual s-ar putea organiza lecții model). Trebuie insistat asupra faptului că folosirea acestor aparate nu cade numai în sarcina profesorului de fizică, așa cum se consideră în mod greșit uneori. Indiferent de specialitate, orice profesor trebuie să cunoască manevrarea corectă a aparatelor, cu atît mai mult, cu cit aceasta se poate însuși ușor și într-un timp scurt.

Trebuie luată de asemenea în considerare problema calității aparatului de proiecție și sonorizare. Dă rezultate bune și este utilizat cu succes în școlile noastre aparatul de proiecție cinematografică T 16. Aparatele de proiecție statică — diapropiectoarele și epidiaproiectoarele — nu permit însă totdeauna proiectarea unei imagini suficient de mari și luminoase, care să poată fi urmărită în condiții bune de către toți elevii unei clase. O proiecție mai întunecoasă, mai neclară decît cea pe care elevul o vede în sala de cinematograf sau la cîmînul cultural duce la scăderea interesului său față de imaginile proiectate în clasă și, deci, și față de lecție. Este necesar, de aceea, să se construiască diapropiectoare și epidiaproiectoare școlare puternice, care să corespundă mai bine scopurilor învățămîntului. Credem că ar fi de un real folos ca, înainte de omologarea unor astfel de aparate, proiectanții să consulte și cadrele didactice care le vor utiliza. Experimentarea aparatelor în cîteva școli, înainte de a se trece la producția de serie, ar putea determina eventuale modificări menite să le îmbunătățească.

Ar fi bine să se acorde o atenție sporită laboratoarelor foto din școli, îndrumării activității acestora. Necesitatea unor astfel de laboratoare este justificată nu numai de posibilitățile pe care le creează pentru confecționarea albumelor tematiche sau pentru schimbul de fotografii cu alte școli din țară și cu școli de peste hotare, în scopul educației patriotice și internaționaliste a tineretului, dar și de faptul că în cadrul lor se pot confecționa cu mijloace proprii, sub conducerea profesorilor, fotografii, diapozitive și diafilme necesare lecțiilor. Fotoreproducerea din cărți, reviste și alte publicații, precum și fotografiile prezentînd aspecte geografice, monumente istorice, întreprinderi industriale din localitate și din întreaga țară (acestea din urmă luate cu prilejul excursiilor) pot completa în chip binevenit diafilmele și diapozitivele produse pe scară centrală.

Un loc de primă însemnătate îl ocupă, în rîndul mijloacelor tehnice audio-vizuale, filmul didactic. Școlile noastre au la dispoziție o serie de filme valoroase, care constituie un real ajutor în predare. Sintem de părere însă că este posibilă, fără prea mari dificultăți, îmbogățirea în această privință a Arhivei naționale de filme. În general, este considerat film didactic acela care durează minimum 12—15 minute. Ori, asemenea filme se realizează cu mare consum de materiale și energie. Trebuie elaborate, desigur, și astfel de filme, a căror necesitate este neîndoioasă. Dar credem că foarte multe filme care nu au fost destinate pentru școli — pur și simplu filme artistice, documentare sau jurnale de actualitate — conțin secvențe de unu, două sau trei minute ce pot ilustra foarte bine o lecție de fizică, de geografie, de zoologie, de literatură sau istorie etc. O comisie alcătuită din profesori de diverse specialități ar putea, prin vizionare, să trieze și să selecționeze foarte multe asemenea secvențe care să devină filme didactice în cel mai autentic sens al cuvîntului.

În sfîrșit, o ultimă problemă pe care am dorii s-o tratăm aici: aceea a folosirii radioului și televiziunii în școala noastră. În programele posturilor de radio și televiziune sint multe emisiuni pentru pionieri și școlari. Totuși, considerăm că este timpul ca această fază să fie depășită și, printr-o studiere atentă a posibilităților, radioul și televiziunea să devină și mijloace de învățămînt. S-ar putea organiza emisiuni-lecții care ar fi de folos nu numai elevilor de la cursurile de zi, ci și celor de la cursurile fără frecvență. Nu începe nici o îndoială că lecțiile ținute la un nivel corespunzător, alcătuite cu grijă, de cadre didactice competente, ar fi deosebit de apreciate.

Mulțimea și varietatea problemelor legate de generalizarea folosirii mijloacelor moderne audio-vizuale în procesul de învățămînt cere o rezolvare complexă, care să țină seama de toate aspectele. Socotim că se face simțită, de aceea, necesitatea unui for care să coordoneze întreaga activitate din acest domeniu. Un asemenea for — un centru național de mijloace audio-vizuale — în cadrul căruia ar lucra cercetători în domeniul pedagogiei, metodiști, profesori de toate specialitățile și tehnicieni bine pregătiți, ar putea desfășura în mod organizat o susținută muncă de documentare, cercetare și îndrumare pentru aplicarea pe scară largă a mijloacelor moderne în învățămîntul nostru de cultură generală.

Adoptarea de către Conferința U.N.E.S.C.O. a unei rezoluții privind educarea tineretului

După cum se știe, începând de la 20 octombrie a.c. se desfășoară la Paris cea de a XIII-a sesiune a Conferinței generale UNESCO. În cadrul lucrărilor conferinței un loc însemnat îl ocupă problemele coexistenței pașnice și problemele cooperării culturale internaționale.

Delegația la sesiune a R.P. Romine, condusă de acad. Athanase Joja, președintele comisiei naționale a R. P. Romine pentru UNESCO și membru al Consiliului executiv al UNESCO, aduce o contribuție însemnată la lucrările acesteia.

Astfel, în ședința plenară din 26 octombrie, acad. Athanase Joja a abordat una dintre problemele esențiale ce revin UNESCO — programul mondial de alfabetizare. „Trebuie, după părerea noastră, ca neapărat UNESCO să înscrie în programul său cu litere de foc această sarcină anevoioasă și măreață și să contribuie, astfel, în a face omenirea mai bună prin cunoaștere și demnitate — a spus conducătorul delegației R. P. Romine. România va da bucuroasă concursul său la programul experimental în măsura în care experiența noastră va fi profitabilă pentru a face să progreseze acest vast proiect. Dar pentru că vorbim de educație — a spus în continuare acad. Athanase Joja — mai există încă un domeniu care ne este deosebit de scump: este acela al educării tinerilor”. Arătând că ideea unei conferințe internaționale asupra problemelor tineretului — lansată acum patru ani, de la aceeași tribună, de delegația română a fost adusă la îndeplinire, conferința de la Grenoble din vara aceasta putând să-și facă cunoscută poziția într-un domeniu atât de vast și actual ca educația extrascolară a tinerilor, vorbitorul a apreciat că

recomandările formulate la Grenoble sînt de cel mai mare interes atît pentru programele UNESCO privind tineretul, cît și pentru acțiunea Națiunilor Unite în favoarea promovării în rîndul tinerilor a ideilor de pace, de respect mutual și de înțelegere între popoare. „Importanța unei declarații solemne în acest domeniu ca document unic, investit cu autoritatea Națiunilor Unite, în ceea ce privește tineretul a obținut la Grenoble o aprobare unanimă — a afirmat conducătorul delegației romine. Am dori să constatăm în lucrările noastre același spirit de înțelegere și de cooperare în ceea ce privește una dintre problemele etice cele mai importante ale timpului nostru”.

La dezbaterile generale asupra programului de educație pentru 1965—1966, care a avut loc în cadrul comisiei programului celei de a XIII-a sesiuni a Conferinței generale, a luat cuvîntul prof. univ. Jean Livescu, adjunct al ministrului învățămîntului al R. P. Romine, membru al delegației R. P. Romine. În intervenția sa vorbitorul s-a ocupat de o serie de probleme legate de educație și a relevat faptul că, pe baza unei propuneri franco-romine unanım sprijinite, conferința de la Grenoble a recomandat ca O.N.U. să continue cu precădere, la a 19-a sesiune a Adunării Generale, examinarea și elaborarea finală a declarației privind măsurile pentru promovarea în rîndurile tineretului a idealurilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare.

În ședința de marți 3 noiembrie a comisiei pentru program a celei de-a 13-a Conferințe generale UNESCO a fost adoptat, în unanimitatea celor 67 de membri,

proiectul de rezoluție prezentat de nouă țări: România, Franța, India, Mali, Maroc, Mexic, Pakistan, Senegal și Iugoslavia.

Proiectul de rezoluție, care se referă la deliberările celei de-a 18-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. privind măsurile destinate pentru a promova în rîndurile tineretului idealurile de pace, respect mutual și înțelegere între popoare, cît și la recomandările adoptate în legătură cu această problemă de Conferința internațională a tineretului de la Grenoble, din 1964, declară:

„Considerînd că este important ca principiile fundamentale relative la idealurile de pace, respectul mutual și înțelegerea între popoare să fie formulate cu referire la tineret și saluînd hotărîrea Adunării Generale a O.N.U. de a elabora o declarație internațională privind asemenea principii; subliniînd interesul pe care îl va prezenta o asemenea declarație solemnă asupra unui subiect atît de esențial pentru viitorul omenirii și exprimînd, în fine, urarea ca această declarație să fie astfel formulată încît să întrunească aprobarea universală; recomandă adoptarea unei asemenea declarații de către O.N.U. cu prilejul celei de-a 19-a sesiuni a Adunării Generale și aducerea sa la îndeplinire sub forma unui program concret de către Națiunile Unite, instituțiile sale specializate, guvernele, organizațiile naționale și internaționale ale tineretului”.

Adoptarea rezoluției confirmă o dată mai mult că ideea educării tinerei generații a lumii în spiritul păcii și prieteniei, idee susținută în repetate rînduri de țara noastră, se bucură de un larg ecou în cadrul opiniei publice mondiale și al unor înalte organisme internaționale.

Corespondența

SUCEAVA

Tov. I. Francisc ne face cunoscute, într-o scrisoare trimisă recent, preocupările secției de învățămînt a regiunii Suceava pentru perfecționarea pregătirii inspectorilor.

Secția regională — se spune în scrisoare — organizează periodic consfățuiri cu întregul aparat de îndrumare și control regional, raional și orașenesc. La o asemenea consfățuire, care a avut loc nu de mult în orașul Botoșani, s-au prezentat cîteva referate tratînd aspecte noi legate de efectuarea inspecției școlare. Astfel, în referatul intitulat „Organizarea și desfășurarea inspecției școlare”, tov. Constantin Popescu, inspector metodist regional, a vorbit despre tehnica efectuării inspecției școlare. Tov. Dumitru Grigoriu, lector la I.P.C.D. Iași, s-a ocupat în referatul său de controlul desfășurării lecțiilor. Problemelor îndrumării muncii directorului i-a fost consacrat referatul prezentat de tov. Pelaghia Popescu, lector la I.P.C.D. Iași. De asemenea, a fost prezentat un referat care a tratat despre problemele alcătuirii procesului-verbal de inspecție.

La discuțiile purtate pe marginea acestor referate au luat cuvîntul șefii ai secțiilor raionale de învățămînt și numeroși inspectorii, care s-au referit la activitatea lor proprie, făcînd astfel un util schimb de experiență.

VINJU-MARE-OLTENIA

Despre îndrumarea muncii metodice din școli ne scrie tov. Mihai Burei, inspector la secția de învățămînt a raionului Vinju Mare, care ne relatează unele măsuri luate de această secție pentru înlăturarea formalismului din activitatea comisiilor pe specialități.

Astfel, comisiile au primit indicații să-și stabilească tematica pe baza propunerilor făcute de cadrele didactice și de directorii de școli, așa încît temele luate în discuție să izvoarscă nemijlocit din realitățile concrete ale muncii instructiv-educative. S-au dat de asemenea indicații ca lecțiile să fie ținute de cel mai bun metodist al comisiei.

Pentru cît mai buna pregătire a ședințelor în care se dezbate referate și se analizează lecții model, responsabilii comisiilor metodice au fost îndrumați să stabilească din vreme materialul bibliografic, astfel încît toate cadrele didactice să-l poată studia atent. De asemenea, s-a dat indicația ca responsabilii să asiste la lecțiile profesorilor și învățătorilor și să facă observații pe care să le pună apoi în discuție.

TERNE MĂGURELE

Recent, ne comunică tov. Anastasie Bogdan, a avut loc adunarea generală a membrilor subfilialei din Turnu Măgurele a Societății de științe matematice. Cu acest prilej membrii subfilialei, profesori de matematică în școlile raionului, au ascultat o expunere a conf. univ. N. Mihăilă despre aplicațiile matematice în economie.

CÎNTEC PATRIEI

Versuri : ELISABETA DIMITRIU

Muzica : ZAHARIA POPESCU

Moderato

I. Me-reu mai sus, me-reu mai sus! În zboru-ți avîntat spre viitor,
Sînt toate noi în țara noastră, De harnicii constructori — muncitori.

1. Me-reu mai sus, me-reu mai sus!
2. Me-reu mai sus, me-reu mai sus!
3. Me-reu mai sus, me-reu mai sus!

REFREN :

II. Me-reu mai sus, mereu spre noi victorii
Partidul ne conduce, țara mea, Muncind, trăim frumoase vremi de glorie,
Prin munca noastră crește țara ta.

REFREN :

III. Me-reu mai sus te-i înalța prin veacuri
Senină, veșnic mîndră ca o stea, Purtînd stindardul muncii spre înalțuri
Republică iubită, țara mea.

REFREN :

CODA

1. Me-reu mai sus, me-reu mai sus!
2. Me-reu mai sus, me-reu mai sus!
3. Me-reu mai sus, me-reu mai sus!

CONCURSURI

Mereu mai sus

I. **Mereu mai sus, Republică iubită**
În zboru-ți avîntat spre viitor,
Sînt toate noi în țara noastră
De harnicii constructori — muncitori.

REFREN :

Din falnicii Carpați pînă la Mare
În vechi și noi orașe, pe ogor,
Răsuna cîntec drag de sîrbătoare
E cîntecul întregului popor.

II. **Mereu mai sus, mereu spre noi victorii**
Partidul ne conduce, țara mea,
Muncind, trăim frumoase vremi de glorie,
Prin munca noastră crește țara ta.

REFREN :

III. **Mereu mai sus te-i înalța prin veacuri**
Senină, veșnic mîndră ca o stea,
Purtînd stindardul muncii spre înalțuri
Republică iubită, țara mea.

REFREN :

Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu” din București anunță scoaterea la concurs a postului didactic de șef de lucrări, poziția XXIX/4, la catedra de chirurgie I și obstetrica, pendente de Facultatea de medicină veterinară.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune, în termen de o lună de la apariția prezentului anunț, la rectoratul institutului, o cerere de înscriere însoțită de următoarele acte în dublu exemplar: copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în științe; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază; memoriu de activitate didactico-științifică semnat de candidat; autobiografie.

Concursul va avea loc după două luni de la apariția anunțului, la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu” din București, bd. Mărăștii nr. 59, de la rectoratul cărui se pot obține zilnic, între orele 9—14, informații suplimentare.

Institutul agronomic din Timișoara anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi didactice:

- 1) profesor la catedra de farmacologie, disciplina farmacologie și recepțură, poziția XVI/1 din statul de funcțiuni;
- 2) conferențiar la catedra de patologie bolilor infecțioase, disciplina patologie și clinica bolilor infecțioase poziția XVII/1 din statul de funcțiuni;
- 3) conferențiar la catedra de zootehnie specială, disciplina bovine, ecvine, poziția XIV/3 din statul de funcțiuni;
- 4) asistent la catedra de chimie, disciplina agrachimie, poziția IX/11 din statul de funcțiuni;
- 5) asistent la catedra de chimie, disciplina chimie generală și biologică, poziția IX/13 din statul de funcțiuni;
- 6) șef de laborator la catedra de chimie, poziția IX/14 din statul de funcțiuni;
- 7) preparator la catedra de matematică și fizică, disciplina fizică și meteorologie, poziția VIII/8 din statul de funcțiuni;
- 8) asistent la catedra de agricultură generală, disciplina îmbunătățiri funciare, poziția I/11 din statul de funcțiuni;
- 9) asistent la catedra de agricultură generală, disciplina topografie, poziția I/13 din statul de funcțiuni;
- 10) șef de laborator la catedra de zootehnie specială, disciplina zootehnie, poziția XIII/10 din statul de funcțiuni;
- 11) șef de laborator la catedra de zootehnie specială, disciplina piscicultură și sericultură, poziția XIII/11 din statul de funcțiuni;
- 12) preparator la catedra de zootehnie specială, disciplina avicultură, poziția XIII/12 din statul de funcțiuni;
- 13) șef de laborator la catedra de zootehnie specială, disciplina bovine, ecvine, poziția XIII/22 din statul de funcțiuni;
- 14) preparator la catedra de zootehnie specială, disciplina ovine-suine, poziția XIII/20 din statul de funcțiuni;
- 15) preparator la catedra de zootehnie specială, disciplina igiena animalelor domestice, poziția XIV/21 din statul de funcțiuni;
- 16) șef de laborator la catedra de anatomie, disciplina anatomia și fiziologia animalelor domestice, poziția X/16 din statul de funcțiuni;
- 17) șef de laborator la catedra de zootehnie generală și alimentație, disciplina zootehnie generală și genetică, poziția XII/9 din statul de funcțiuni;
- 18) preparator la catedra de zootehnie generală și alimentație, disciplina alimentația animalelor domestice, poziția XII/10 din statul de funcțiuni;
- 19) șef de laborator la catedra de reproducție, disciplina reproducție obstetrică și însămințări artificiale, poziția XV/8 din statul de funcțiuni;
- 20) preparator la catedra de reproducție, disciplina patologia și clinica bolilor chirurgicale, poziția XV/9 din statul de funcțiuni;
- 21) conferențiar la catedra de agricultură generală disciplina topografie și decen, poziția I/3 din statul de funcțiuni;
- 22) conferențiar la catedra de botanică și fiziologie vegetală, disciplina botanică, poziția V/2 din statul de funcțiuni.

Cererea pentru înscrierea în concurs se va înainta rectoratului Institutului agronomic din Timișoara, în termen de o lună de la publicarea prezentului anunț, însoțită de următoarele acte: copie legalizată de pe actul de studii, lucrările științifice, într-un singur exemplar, certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care își are funcția de bază, memoriu de activitate, certificat de vechime în muncă, autobiografie.

Data concursului se va anunța ulterior.

Informații suplimentare se primesc la rectoratul Institutului, Timișoara, Piața Unirii nr. 1/7a, telefon 14953.